Tutorial 2. Derivarea = $integrarea^{-1}$

Dorim să evidențiem aici faptul că derivarea și integrarea funcțiilor reale sunt operații inverse, într-un sens care urmează a fi precizat.

Incepem prin a reaminti formula Leibniz-Newton pentru funcții $f: I \to \mathbb{R}$ continue pe un interval deschis $I \subset \mathbb{R}$: dacă funcția F este o primitivă a lui f, mai precis dacă $F \in C^1(I,\mathbb{R})$ și F' = f, atunci pentru orice $a, b \in I$

$$\int_{a}^{b} f(s)ds = F(b) - F(a). \tag{1}$$

In mod uzual, stabilirea formulei (1) are loc în trei paşi: primul, cel mai dificil, constă în a demonstra

Teorema 1. Orice funcție continuă pe un interval $[a,b] \subset \mathbb{R}$ este integrabilă Riemann pe [a,b].

In pasul doi se arată că integrala ca funcție de limita superioară este o primitivă a integrantului:

Teorema 2. Fie $t_0 \in I$ fixat arbitrar. Dacă f este continuă pe I, atunci funcția $\Phi: I \to \mathbb{R}$ dată de

$$\Phi(t) = \int_{t_0}^t f(s)ds,\tag{2}$$

este bine definită pentru orice $t \in I$, este derivabilă și

$$\Phi'(t) = f(t), \tag{3}$$

pentru orice $t \in I$.

Justificare. Pentru orice $t \in I$ avem

$$\Phi'(t) = \lim_{h \to 0} \frac{1}{h} \left(\int_{t_0}^{t+h} f(s)ds - \int_{t_0}^{t} f(s)ds \right) = \lim_{h \to 0} \frac{1}{h} \int_{t}^{t+h} f(s)ds.$$

Din teorema de medie pentru integrala Riemann a unei funcții continue rezultă că pentru orice $h \neq 0$ există τ_h între t și t + h astfel încât

$$\int_{t}^{t+h} f(s)ds = f(\tau_h)(t+h-t) = f(\tau_h)h$$

si, prin urmare, ținând cont de continuitatea lui f,

$$\Phi'(t) = \lim_{h \to 0} f(\tau_h) = f(t).$$

Observație. Funcția Φ este primitiva lui f care satisface condiția $\Phi(t_0)=0$. In sfârșit, la pasul trei stabilim formula Leibniz-Newton astfel: fie F o primitivă a funcției continue f. Fixăm un $t_0 \in I$ și folosim funcția Φ definită de (2). Din $(F - \Phi)' = f - f = 0$ urmează că $F = \Phi + c$, unde c este o constantă, de unde obținem

$$F(b) - F(a) = \Phi(b) - \Phi(a) = \int_{t_0}^{b} f(s)ds - \int_{t_0}^{a} f(s)ds = \int_{a}^{b} f(s)ds.$$

Am demonstrat astfel formula Leibniz-Newton (1) pe care acum o scriem într-o formă în care nu mai apare funcția inițială f.

Teorema 3. Dacă $F: I \to \mathbb{R}$ este de clasă C^1 pe intervalul deschis $I \subset \mathbb{R}$ atunci

$$\int_{a}^{b} \frac{dF}{ds}(s)ds = F(b) - F(a),\tag{4}$$

pentru orice $a, b \in I$.

Prin eliminarea funcției Φ din relațiile (2) și (3) obținem identitatea

$$\frac{d}{dt} \int_{t_0}^t f(s)ds = f(t),\tag{5}$$

pentru orice $t \in I$.

Evidenţiem astfel faptul că integrarea şi derivarea sunt operaţii inverse, în următorul sens: derivata integralei ca funcţie de limita superioară este chiar funcţia integrată, vezi relaţia (5), iar integrala derivatei unei funcţii este egală cu diferenţa valorilor funcţiei în capetele intervalului, vezi relaţia (4).

Să observăm că metoda de calcul a integralei definite bazată pe formula Leibniz-Newton este varianta infinitezimală a metodei sumelor telescopice: dacă avem de calculat suma

$$\sum_{i=1}^{i=n} f_i$$

vom căuta un şir (F_i) astfel încât sa avem descompunerea

$$f_i = \Delta F_i = F_i - F_{i-1}, \ i = 1, 2, \dots, n,$$

și atunci

$$\sum_{i=1}^{i=n} f_i = (F_1 - F_0) + (F_2 - F_1) + \dots + (F_n - F_{n-1}) = F_n - F_0,$$

altfel scris

$$\sum_{i=1}^{i=n} (\Delta F_i) = F_n - F_0. \tag{6}$$

Exemplu. Suma

$$S_n = \sum_{i=1}^n \frac{1}{i(i+1)}$$

poate fi calculată cu descompunerea

$$\frac{1}{i(i+1)} = \frac{1}{i} - \frac{1}{i+1}$$

astfel

$$\sum_{i=1}^{n} \frac{1}{i(i+1)} = \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{2}\right) + \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3}\right) + \dots + \left(\frac{1}{n} - \frac{1}{n+1}\right) = 1 - \frac{1}{n+1}.$$

Am arătat că

$$S_n = \sum_{i=1}^n \frac{1}{i(i+1)} = \frac{n}{n+1},\tag{7}$$

pentru orice $n \geq 1$.

Analogia dintre formulele (4) și (6) nu este întâmplătoare, ea conduce la următoarea demonstrație directă a Teoremei 3: fie

$$s_0 = a < s_1 < \dots < s_n = b$$

o diviziune oarecare a intervalului [a, b]. Aplicând teorema creșterilor finite pe fiecare subinterval $[s_{i-1}, s_i]$ obținem existența punctelor $\sigma_i \in [s_{i-1}, s_i]$ în care

$$\frac{dF}{ds}(\sigma_i) = \frac{F(s_i) - F(s_{i-1})}{s_i - s_{i-1}} = \frac{\Delta F(s_i)}{\Delta s_i},$$

pentru fiecare $i=1,2,\ldots,n$. Suma Riemann corespunzătoare acestor puncte intermediare devine o sumă telescopică și poate fi calculată:

$$\sum_{i=1}^{i=n} \frac{dF}{ds}(\sigma_i)(s_i - s_{i-1}) = \sum_{i=1}^{i=n} \frac{\Delta F(s_i)}{\Delta s_i} \Delta s_i = \sum_{i=1}^{i=n} \Delta F(s_i) = F(b) - F(a).$$

Funcția $\frac{dF}{ds}$ este integrabilă fiind continuă, există deci integrala

$$\int_{a}^{b} \frac{dF}{ds}(s)ds = I \in \mathbb{R}$$

și, deoarece pentru orice diviziune a intervalului [a, b], oricât de fină, se pot alege punctele intermediare astfel încât suma Riemann corespunzătoare lor să fie egală cu F(b) - F(a), rezultă egalitatea dorită, I = F(b) - F(a).

Demonstrația de mai sus justifică următorul calcul formal în care simplificăm cu ds:

$$\int_{a}^{b} \frac{dF}{ds} ds = \int_{a}^{b} dF = F(b) - F(a).$$

Să observăm acum că și formula (5) are un analog discret, și anume *principiul* de sumare: suma

$$S_n = \sum_{i=1}^{i=n} f_i = f_1 + \dots + f_n$$

se calculează prin relația de recurență

$$S_n = S_{n-1} + f_n, \ n = 1, 2, \dots,$$

cu $S_0 = 0$, relație care poate fi scrisă sub forma $S_n - S_{n-1} = f_n$, adică

$$\Delta(\Sigma_{i=1}^{i=n} f_i) = f_n. \tag{8}$$

Exemplu. Să verificăm relația precedentă pentru suma (7). Avem

$$S_n - S_{n-1} = \frac{n}{n+1} - \frac{n-1}{n} = \frac{n^2 - (n^2 - 1)}{n(n+1)} = \frac{1}{n(n+1)} = f_n$$

pentru orice $n \geq 1$ și $S_0 = 0$, de unde, la nevoie, se poate trage concluzia că propoziția (7) este adevărată pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$.

Observație. In cele două exemple de mai sus am găsit pentru șirul $f_i = \frac{1}{i(i+1)}$ două primitive discrete: șirurile $F_i = -\frac{1}{i+1}$ și $S_i = \frac{i}{i+1}$, despre care am arătat că $\Delta F_i = \Delta S_i = f_i$, pentru orice $i \geq 1$. Să vedem dacă diferența lor este o constantă. Intr-adevăr, avem

$$S_i - F_i = \frac{i}{i+1} + \frac{1}{i+1} = 1,$$

pentru orice $i \in \mathbb{N}$.